

Feu deixebles

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats diocesans:

En l'evangeli de Mateu llegim el mandat de Jesús, que diu: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant» (Mt 28,19). L'objectiu de l'anunci de l'Evangeli és fer deixebles, és a dir, persones que coneixen Jesús, l'estimen i escullen seguir-lo de manera incondicional. Així va passar amb Simó Pere i els primers deixebles que van escoltar la crida de Jesús i «tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (Lc 5,11). Per a ser deixebles cal no tenir por de deixar anar les xarxes, abandonar la barca i llançar-se a l'aventura de seguir les empremtes del Mestre.

No obstant això, em temo que moltes persones que han estat batejades i es diuen cristianes, no viuen com a veritables deixebles. Van a missa, compleixen determinades normes de l'Església, però no han arribat a elegir per ells mateixos viure en el seguiment de Crist. Ja Joan Pau II parlava de cristians batejats que «encara no tenen adhesió explícita i personal a Jesucrist, sinó tan sols la capacitat de creure posada en ells pel baptisme i la presència de l'Esperit Sant» (*Catechesi tradendae*, 19).

Forma part de la missió de l'Església proposar a tothom emprendre un camí de discipulat. Com explica el P. Cantalamessa, el discipulat comença quan «persones adultes tenen per fi l'ocasió d'escoltar el kerigma, renovar el propi baptisme, elegir conscientment Crist com a Senyor i salvador personal i comprometre's activament en la vida de la seva Església» (predicació 2-5-2005).

Per a ser deixeble és indispensable, sobretot, mantenir una relació viva amb Jesucrist, perquè la fe neix i creix en la trobada amb ell. Es tracta d'una relació de coneixement

i amor, que abasta tota l'existència. En aquest procés ocupen un lloc fonamental els sacraments, que ens inicien en la fe i en són aliment constant. Els sacraments són moments centrals de la nostra relació amb Jesucrist. També és essencial incorporar-se a la comunitat cristiana. El deixeble no camina sol, sinó que sempre va acompanyat i treballa unit a l'Església, implicant-se en la vida i missió de la comunitat. Hi ha, doncs, tres elements fonamentals: la relació personal amb el Mestre, els sacraments i l'Església.

D'altra banda, el deixeble i la missió van units. El papa Francesc ha recordat insistentment que tot deixeble ha de ser missioner, és a dir, ha d'estar compromès amb l'anunci de l'evangeli. «Ser deixeble és tenir la disposició permanent de portar als altres l'amor de Jesús i això es produeix espontàniament a qualsevol lloc: al carrer, a la plaça, a la feina, en un camí» (EG 127). El batejat és, alhora, enviat.

No podem desistir del mandat de «fer deixebles». Les nostres parròquies i comunitats cristianes necessiten persones que d'una manera conscient elegeixin seguir Crist i desenvolupar, així, l'abundant gràcia que van rebre el dia del baptisme.

